

အုန်းသီးစားမလား

တခါတုန်းက ရွာတစ်ရွာရဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဦးသူတော်ကြီးတစ်ယောက်ရှိသတဲ့။ အသားကမဲမဲ အဝတ်ကဖြူဖြူ လူကထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဉာဏ်ကလည်း တော်တော်များဆိုပဲ.. ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ကြည်ညိုလွန်းတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုစိတ်နဲ့ ဦးသူတော်ကြီးကိုပါ အလွန်လေးစားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးသူတော်ကြီးရဲ့စိတ်ထဲမှာတော့ ဘယ်ဒကာမကို ဘယ်လို လှိုလှိုက်ရရင်ကောင်းမယ်၊ ဒီလိုပုံစံနဲ့ လှိုလှိုက်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာ ဆိုပြီး ကာမတရားအမြဲပွားများနေသတဲ့။ ဉာဏ်ကလည်း ခပ်များများဆိုတော့ ဒီလိုကြံသတဲ့ဗျား။

ကျောင်းမှာရှိတဲ့ လူတစ်ရပ်နီးပါးရှိတဲ့ စဉ့်အိုးကြီးကိုယူ၊ သူနေတဲ့ကျက်သရေခန်းရဲ့ ထောင့်ခပ်မှောင်မှောင်နေရာမှာထားပြီး အုန်းသီးကြီးတစ်လုံးကို အဲဒီအိုးကြီးထဲမှာ ထည့်ပြီး ရွှေဉာဏ်တော်စူးရောက်ပုံက.....

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာမှာ သမီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ နေ့စဉ် ကျောင်းမှာလာပြီး အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်လိုက်နဲ့ အမြဲလာသတဲ့။ အိမ်ကိုပြန်ခါနီးတိုင်းလဲ ဦးသူတော်ကြီးဆီသွားပြီး “ဦးသူတော်ကြီး ပြန်တော့မယ်နော် ဘာစားစရာရှိလဲလို့” အမြဲမေးသတဲ့။ တစ်နေ့တော့ လာပြီးနှုတ်ဆက်နေတုန်း “ဟဲ့ဒကာမလေး အုန်းသီးစားမလား” လို့မေးလိုက်တယ်။ “စားမှာပေါ့” လို့ ဆိုတော့ အဲဒါဆိုရင် “ဟိုကျက်သရေခန်းထောင့်က စဉ့်အိုးကြီးထဲမှာရှိတယ်၊ ကုန်းနှိုက်ပြီးယူစားဗျာ” ဆိုပြီး ဒကာမလေးကုန်းနှိုက်နေတုန်း နောက်ကနေ ထမိန်လှန်ပြီး အားရပါးရ လှိုတော်မူသတဲ့။

ဒကာမလေးလည်း ရုန်းလို့လဲမထွက် အော်လို့လည်းမကြားနဲ့ ဦးသူတော်ကြီး အားရအောင်လှိုပြီးမှ သက်သာရာရတော်မူတယ်။

နောက်နေ့လဲရောက်ရော ဆွမ်းပို့ခိုင်းလို့လဲမရ ဘာမှလဲမေးလို့မရနဲ့မို့ အမေကိုယ်တိုင် ကျောင်းကိုသွားပြီးဆွမ်းပို့ရတယ်။ ဦးသူတော်ကြီးကတော့ ပျိုပျိုအိုအို ကာမတရားပွားများ နေသူဆိုတော့ အမေဖြစ်သူကိုလည်းကြံတော်မူတယ်။

“ဒကာမကြီးအုန်းသီးစားမလား” လို့မေးတော့ “စားမယ်” ဆိုပြီးလည်းပြန်ဖြေရော ဝမ်းသာအားရနဲ့ “ဟိုကျက်သရေခန်းထောင့်က စဉ့်အိုးကြီးထဲမှာရှိတယ် ကုန်းနှိုက်ပြီး ယူစားစေဗျား” ဆိုပြီးပြောလိုက်တယ်။ ဒကာမကြီးကုန်းနှိုက်နေတုန်း သမီးတုန်းကလိုပဲ နောက်ကနေ ထမိန်လှန်ပြီး “နော်ပြန်ဆောက်” နောက်ပြန်ဆော်တော်မူသတဲ့ဗျား။

နောက်နေ့လဲရောက်ရော ဘယ်သူ့ကိုမှ ဆွမ်းပို့ခိုင်းလို့မရတော့တာနဲ့ ဒကာကြီးကိုယ်တိုင် ဆွမ်းပို့ရတယ်။ ဒကာကြီးလည်း ဇနီးနဲ့ သမီး ဘာဖြစ်လို့ ဆွမ်းပို့ခိုင်းလို့မရတာလဲလို့ စဉ်းစားနေတုန်း ဦးသူတော်ကြီးက “ဟဲ့ဒကာကြီး အုန်းသီးစားမလား” လို့ မေးလိုက်တော့ ဒကာကြီးက “အင်း ဒီအုန်းသီးနဲ့များ ပတ်သက်နေမလား” လို့

စဉ်းစားရင်းနဲ့ “အင်း ဦးသူတော်ကြီးယူပြီးခွဲကျွေးရင်တော့ စားမယ်ဗျာ” လို့ ပြန်ပြောလိုက်သတဲ့။

ဒကာရင်းလဲဖြစ်နေတာနဲ့ ဦးသူတော်ကြီးကိုယ်တိုင် သွားပြီး ကျက်သရေခန်းထောင့်က စဉ်အိုးကြီးထဲမှာ မမှီတမှီနဲ့ ကုန်းနှိုက်နေတုန်း ဒကာကြီးက “အင်းသေချာပါပြီ” ဆိုပြီး ဦးသူတော်ကြီးရဲ့ ဝတ်ရုံကို နောက်ကလှန်ပြီး စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ “ဖိုးတော်လင်” ဖင်တော်ကို လှီးတော်မူသတဲ့။

ဦးသူတော်ကြီးခမျာ မချိမဆန့်နဲ့

“ဟဲ့ ဒကာ.. ဟဲ့ဒကာတော်ပါတော့ကွယ်။ ဇနီးနဲ့ သမီးအတွက် ဒီလောက်ဆိုကျေလောက်ပါပြီ”

“ငါ့မှာတော့ သူ့နေရာနဲ့သူမဟုတ်တော့ ရှောရှောရှူရှူမဟုတ်ဘဲ ဖင်ကိုစတွန့်သွားတာပဲ” ဆိုပြီးအော်တော်မူရှာသတဲ့ဗျား.. ...